

“ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ”

Τα απομνημονεύματα, ως λογοτεχνικό είδος, έχουν τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

1. Χρησιμοποιούν την **αναδρομική αφήγηση** (δηλ. την εκ των υστέρων αφήγηση γεγονότων και την παράθεση στοιχείων που αφορούν το παρελθόν).
2. Βασίζονται στην **ταύτιση** των προσώπων του **συγγραφέα**, του **αφηγητή** και του **πρωταγωνιστή** της ιστορίας.
3. Παραθέτουν συμβάντα και αναφέρουν εμπειρίες που **έζησε και μαρτυρεί ο ίδιος ο συγγραφέας**.
4. Χαρακτηρίζονται από **υποκειμενικότητα**, δεδομένου ότι η αμιγώς αντικειμενική παρουσίαση των γεγονότων, καθώς όλα παρατίθενται πάντα από την οπτική γωνία του συγγραφέα καθώς και του χρόνου και των περιστάσεων κάτω από τις οποίες αυτός συνέγραψε.
5. Χαρακτηρίζονται από τη συστηματική προσπάθεια του αφηγητή να παρουσιάσει το παρελθόν με τρόπο που εξαίρει την προσωπική του συμβολή στα γεγονότα (**αυτοδικαιωτική πρόθεση**).
6. Χρησιμεύουν ως **πολύτιμη ιστορική πηγή** για την κατανόηση του παρελθόντος, χωρίς ωστόσο να αποτελούν Ιστορία, όχι μόνο γιατί περιέχουν πολύτιμες πληροφορίες αλλά και καθώς αναδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι κάθε περιόδου βιώνουν και ερμηνεύουν τη σχέση τους με την πραγματικότητα της εποχής τους.
7. Διαθέτουν **λογοτεχνικές αρετές** που τα καθιστούν αξιόλογα αναγνώσματα.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα **απομνημονεύματα ανθρώπων (συχνά αγράμματων) που έλαβαν μέρος στον Αγώνα** και έγραψαν τη μαρτυρία τους. Στην κατηγορία αυτή ανήκει το εμβληματικής σημασίας έργο του Μακρυγιάννη, όπως και εκείνα των Θ. Κολοκοτρώνη, Χρ. Περραιβού, Φ. Χρυσανθόπουλου ή Φωτάκου κ.ά.

Μια άλλη εξίσου ενδιαφέρουσα κατηγορία αποτελούν τα **απομνημονεύματα λόγιων συγγραφέων**, μεταξύ των οποίων διακρίνεται το κείμενο της Ελ. Μουτζάν-Μαρτινέγκου, το μοναδικό γνωστό αυτοβιογραφικό έργο γυναίκας των αρχών του 19ου αιώνα.